

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Noua Calumnia discussa. n. 43.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

tunitatem Legati in Hispanias redeuntis, sub eius umbra traiecit in Belgium, & profectus Romam, cum Tibure aliquamdiu à curis semotus hæssisset, redijt Louanium, multis magniq; rebus efficiendis seruat; de quibus suo loco. Interim exeunti ex insula, in portu ipso non parua oblata est difficultas. Legato enim & qui comitabantur nobilibus incidit vereri nè ingratum futurum esset Regibus protegere hominem tanti criminis causa proscriptum; durauitque disputatio à vespertino tempore ad sequentis diei horam nonam, quæ erat soluendum; cum subito mutatis animis, Legatus ipse & nobiles vocatum *Gerardum* proprijs manibus veste induerunt Hispanica, vt minori suspicione tanquam de familia vnus transfretaret. Et erat dies tertius Maij, quo die & hora *Garnettus* ad mortem trahebatur; vt proinde *Gerardus* id *Garnetti* meritis tribueret; quemadmodum & quatuor votorum professionem, ad quam post annos aliquot eodem Maij die tertio est admissus, etsi Theologiæ, præterquam morali, nunquam dedisset operam, nisi quantum priuato studio assequi potuit.

XXXIV. Quàm vero perniciosa sit illa æmulatio quæ (vt Cicero in Tusculanis loquitur) rivalitati similis est, in libello qui post viginti sex annos prodijt est demonstratum: In eo enim cum assereretur iactasse se quempiam de Societate quod laborando in pulueraria coniuratione sudore maduisset, tam indiligens linguæ custos inuentus est Reuerendissimus Chalcedonensis *Richardus Smithæus*, quàm calami, scriptor ille libelli, dixisseque fertur hunc fuisse *Gerardum*. *Leuis nimirum apud præoccupatos est omnis probatio.* Quid enim fortius *Digbeij* morientis & *Gerardo* familiarissimi Testimonio? Qui non illum solum, sed omnes Societatis homines ab opere, & à conscientia exclusit; Et quidem latere illum potuit cæterorum conscientia, huius certè haud potuit opus. Quid deinde *Gerardi* tot literæ; tot Religiosæ cum iureiurando affirmationes, tot execrationes? de quibus literis, hæc *Michaël VV alpolus* ex Anglia ad *Personium* 29. Ianuarij Anni sexcentissimi sexti. "Vidi *Gerardi* literas, quas tam plenas esse iudico, vt optari nihil amplius possit; & planè perualum habeo; ipsi Regi & vniuerso Senatui factum esse satis; fertur etiam Regem id verbo significasse cum literas inspexisset: Vt merito *Thomas Fitzherbertus*; eo tempore Seminarij Anglorum de vrbe Rector; *Murij* Generalis mandato Chalcedonensis prudentiam ea in re conscientiamque requisierit, his scriptis ad eum literis.

Reuerendissime & multum honorabilis Domine.

Cum intellexerim quendam ex nostra Societate insimulatū nuper esse (tacito nomine) in libello in lucem edito (ac si gloriatus fuisset iudasse se in conspiratione pulueraria operando) & Reuerendissimam Dominationem Vestram hunc nominasse, atque (vt quidem videtur) credere fuisse Patrem *Ioannem Gerardi*; Religione me obstringi arbitror, vt quædam quæ illum remque hanc contingunt cogitationi Reuerendissimæ Dominationis Vestræ offeram, tum ex comuni vinculo nostræ Religionis, tam ex magnis ipsius meritis, tum

Noua cõ
lunna de
Gerardo.

1606.

Purgat se
solemni
iureiurâdo

quoniam hoc tempore ad me pertinet nonnulla ipsius cura (quanquam me indignum existimo qui tali viro imperem) ac denique quoniam à multis retro annis certissimè mihi cognita est eius innocentia in hoc genere, à primo tempore quo illa calumnia est ab Hæreticis illi illata: Nam ego ipse & alij multi illi amici & affines diligentissima disquisitione rem ad veritatem reuocare studuimus, reperimusque ab ipsis reis pronuntiatum esse innocentem, ab *Euerardo Digbeyo* præsertim quo familiarissimè utebatur: Eius rei testes habeo literas Londino scriptas vigesimo nono Ianuarij Anni sexcentissimi sexti: Quas literas ostendi viris integerrimis hinc propediem discessuris; à quibus (si videatur) discere poterit Reuerendissima Dominatio vestra rei veritatem; ad Dominationem enim Vestrâ adibunt. Vt verò plenissimè Dominationi vestræ satisfiat, mandante Reuerendissimo Patre nostro Generale, præcepi in virtute Sanctæ obedientiæ, his ipsis præsentibus qui profecturi sunt, (quod præceptum ex nostro instituto obligat sub mortali) vt veritatem indicet, An conspirationis puluerariæ conscius fuerit? Sanctè itaque & vt saluus æternum esse velit testatus est coram illis, eius conspirationis notitiam nullam ad se peruenisse, neque per *Euerardum Digbeyum*, neque per alium quempiam, donec detecta communi famâ celebraretur: Additis argumentis grauissimis quæ rem euincerent; quibus parco recitandis, quoniam proprijs literis ipse ad Dominationem Vestram perscribit. Quod ad me attinet, meum esse duxi certiore facere Dominationem Vestram Iurifurandi huius & testificationis, simulque, quas dixi, literarum, quarum exemplaria vnâ mitto. Neque dubium mihi est quin apud Dominationis Vestræ caritatem habitura hæc sint locum iustissimæ purgationis à tanta calumnia, ad quam approbandam nulla adhuc vero similis ratio allata est, nullumque fundamentum extra Hæreticorum malitiosas interpretationes & suspiciones ex aliquorum inter reos cum eo consuetudine natas. Quod cum ita sit, hæc tam solemnis asseueratio, & iurandum liberè præstitum, tam in conscientia, quàm de iure habenda sunt pro legitima & Canonica purgatione; Liberantque eum ab omni suspitione, non facti solum seu criminis, sed etiam collusionis seu fraudis ac fallaciæ præsertim cum vir sit & integerrimæ famæ, & summæ venerationis apud plerosque in Anglia, propter multorum annorum ea in vinea strenuissimos vtilissimosque labores, & carcerum tormentorumque pro Catholica fide constantissimam tolerantiam, in Societate verò nostra inter præcipuos numeretur, vt qui se semper Religiosissimè gesserit, & optimæ sincerissimæque mentis conscientia clarus, cunctis vbiq; cum præclarissimo in omnes exemplo se probarit. Neque venit mihi in dubium quin etiam Reuerendissimæ Dominationi Vestræ hanc suam sit probaturus innocentiam; Eandemque Dominatio Vestra sit ijs persuasura, quicumque ex sermone Dominationis Vestræ iniquiorem, quàm pro metitis, imbibebint de eo opinionem. Ita enim prospiciet Dominatio Vestra & famæ eius reparandæ, & conscientie propriæ exonerandæ; cum nulla possit esse
dubi

dubitatio quin & Iustitia & Caritas restitutionem exigant. Et certè si vel propria Dominationis Vestrae vel alterius esset causa, siue affinis, siue amici, siue subditi vestri (in quo omni genere ipse me contingit) nemini ambiguum esse posset quin Dominatio Vestra sic esset iudicatura, imò vero exactura reparationem. Quod me impellit vehementius, non dico ut idem à Dominatione Vestra expectem, cum me id non deceat, sed ut humillimè flagitem, in beneficio positurus non meo tantum sed totius Societatis nomine. Et quando non aliò hæc dicta sunt, finem scribendi facio, omnem Reuerendissimæ Dominationis Vestrae adprecans fælicitatem. 15. Martij 1631. Reuerendissimæ Dominationis Vestrae seruus humillimus.

Thomas Fitzherberti. Quas literas quis alius effectus consecutus sit præterquam quod Reuerendissimus Chalcedonensis responderit, se auditu percepisse id quod de *Gerardo* dixerat, ad me perlatum non est. Quod cum tenuè valde & perexiguè ad tantam calumniam diluendam videretur *Richardo Blondo* Prouinciali Angliæ, opemque peteret *Mutij* Generalis; hic in hæc verba rescripsit. "Ad purgandum Patrem *Ioannem Thomsonum* suspitione calumniæ, quam illi Prælati iste, cuius Reuerentia Vestra in suis meminit, impingit, curavi etiam omnia fieri quæ existimaui innocentia illius testandæ seruire aliquo modo posse. Atque inter alia mandavi, ut vrgeretur in virtute S. Obedientia verum dicere an eius rei, quam ipsi obijciunt, vlla ratione sibi sit conscius: & responsionis ab illo tali comminatione expressæ exemplum fide publici Notarij confirmatum, si opus erit, confici curabo. Hæc officijs si ille sibi satisfieri non patitur, equidem non reperio quid amplius facere possimus.) Ita Deus suos vndequa que ad patiendum exercet; & quod iure non obtines, sit fortiter tolerando gloriosus.

